

се спрѣ и не смѣеше да мръдне. Мечката се спрѣ, поогледа тукъ-тамъ и пакъ тръгнѣ право срѣщу Янка
Отъ начало Янко стоеше и гледаше безъ да сHEME очИ отъ мечката, но когато тя почнѣ да приближава къмъ него, дѣтето безъ да ще отъ страхъ паднѣ на земята съ очИ на долу Лежи Янко и едвамъ диша. Мечката го приближи, помириса го и заминѣ. Изминѣхъ се около петъ минути. Янко издигнѣ главата си, погледнѣ на около — нищо се не вижда. „Отишла си е рунтавата чума“ каза Янко. Тогава той станѣ и искаше да тръгне на напрѣдъ. Но изведнѣжъ отъ ново запрѣщѣ и кой знае отъ кѣдѣ, мечката отъ ново испъкнѣ прѣдъ него. Янко паднѣ отъ ново на земята Дълго врѣме стоя мечката около него, побутнѣ го съ кракъ — Янко се не мръдва. Мечката постоя малко и съгледа кошницата. Тя си лапнѣ малко ягоди — бѣхъ вкусни, харесехъ ѝ се. Блъснѣ легко съ кракъ кошницата и гѣбитѣ и ягодитѣ се посипахъ по мората. Прѣгнахъ десетина дълги за Янка минути, а мечката все не се помѣства отъ него — стои заминала. Изведнѣжъ тя сграбчи Янка за дрѣхата, мѣтнѣ го на гърбѣтъ си и тръгнѣ изъ гората. Лежи Янко на гърбѣтъ ѝ и никакъ не знае какво ще го слѣтъ, да вика — страхъ го е.

Дълго врѣме се катери мечката съ Янка по канаритѣ и хълмоетѣ и стигнѣ въ гѣстѣлака. Тамъ имаше дълбока навѣдена яма, въ която лежахъ двѣ мечета. Мечката тихо се спуснѣ въ ямата и хвърли Янка на земята. Мечетата дойдохъ при него, помирисахъ го и всѣко го побутнѣ малко съ кракѣтъ си Янко бѣше занесенъ. Като прѣминѣхъ десетина-петнадесетъ минути, дѣтето се стрѣснѣ и се събуди. Малкитѣ мечета упорито гледахъ на него, а старата мечка лежеше на страна и глождѣше нѣкаква кость.

Лежи Янко и си мисли: „Какво да прави сега? . . . Не можъ се отърва отъ тѣхъ — ще ме раскъсатъ. А